

september 2022

Mediteran 2022

Marmorno morje

1. september 2022, četrtek

Poyraz - West Istanbul Marina (WIM)

Pred odhodom pripravimo skupni zajtrk. Vsak nekaj prinese in ga sestavimo. Restavracija začne delovati kasneje. Dorečemo še kar smo včeraj pozabili in se počasi, kar malo žalostni razidemo.

Plovba po Bosporski ožini proti jugu je zaradi močnega toka iz Črnega morja hitra. Podučili so naju, da je najmočnejši tok na sredini. Tovorne ladje v Bosporju ne plujejo več po ločeni shemi dol in gor, ampak plujejo en dan v eno smer in naslednji dan v drugo. Plujejo skoraj natančno po sredini, po vmesnem pasu plovnih poti označenih na kartah. Sicer so že včeraj in tudi danes potovale proti severu. Morda je v to smer trenutno več prometa. Promet ni posebno gost, še največ pozornosti zahtevajo evro-azijski trajekti in taksiji. Vsem se neskončno mudi.

Prva nevihta nas ujame pred cesarskim mestom. Ko smo v bližini južnega, zahodnega vstopnega svetilnika, udari strela v enega od minaretov v bližini. Arno od strahu skoraj skoči v morje. Komaj ga umiriva. Med na prehod Bosporja čakajočimi ladjami pod svetilnikom se na nas ulije vesoljni potop. Še dobro, da imajo ladje vklopljene AIS-e, ker je vidljivost 10 m. Razsoljevanje je zelo intenzivno, tudi nas tri opere.

Odločiva se za tri-dnevni postanek v WIM. Srbska naveza nama omogoči tro-dnevno bivanje v marini za ceno enega dne. (Živelja Jugoslavija.) V nedeljo se bova preselila v Viaport marino na vzhodni, azijski strani Istanbula. Zaradi slabega vremena bodo udeleženci relija tja prispeli en dan prej od "novega programa". Zaključna večerja po "najnovejšem programu" bo v ponedeljek. V torek izplujeva proti domu - po najinem "programu" :) Nanj lahko upliva samo vreme.

V marini naju najbolj razveseli srečanje s pralnim strojem za 8 kg perila v ženskih sanitarijah...

pri zajtrku

pozdravljena Evropa

rezidenca turškega predsednika kadar je na obisku v Istanbulu

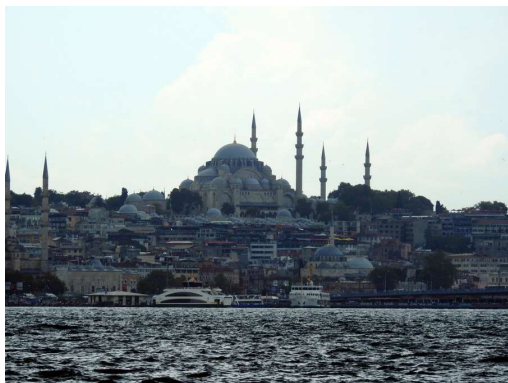
redke stare hiše ob kanalu

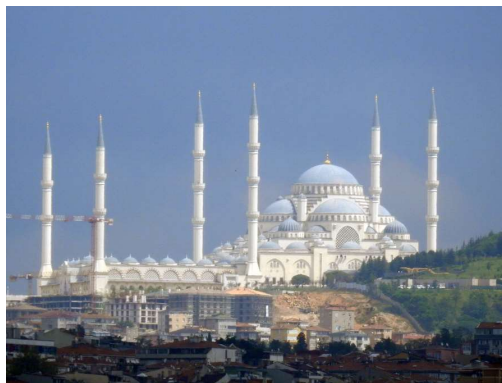
južni most ob trdnjavi

novi Istanbul

Agiasophija

še nedokončana džamija na azijski strani bo malo večja

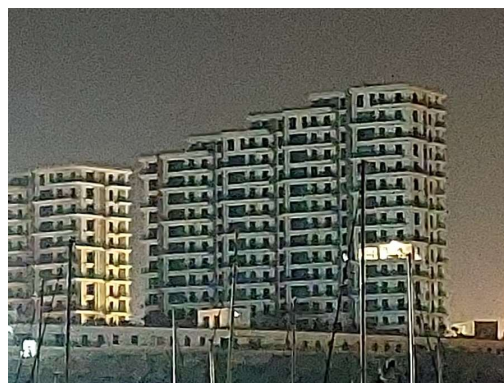
Astoria grande, ruska križarka, ki smo jo srečali v Sinopah

staro in novo

nadebudni ribiči

ogromno število novih stolpnic, za koga? - rezultat je tole

2. september 2022, petek

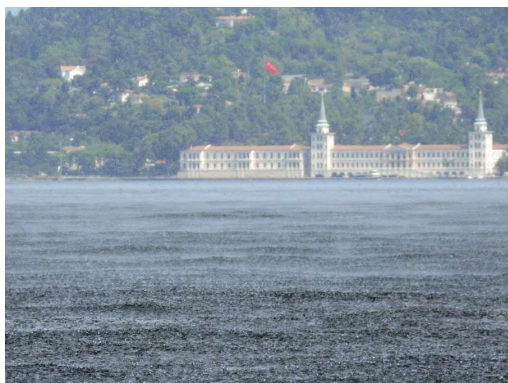
West Istanbul Marina (WIM)

Počasi se spravljamo v običajen red.

Operem 5 strojev perila. Neviht danes ni in perilo se dobro suši. Sedežne, arnove blazine ter še nekaj posteljnine bo na vrsti jutri. Zastonski pralni stroj je že povrnil strošek marine.

Bogdan brklja po barki, pospravlja nered valov zadnjih dni.

Zvečer deratizirava še sebe in kmalu končamo v svežih posteljah.

palača za zaveso dežja

med tovornjačami

staro in novo

WMI

3. september 2022, sobota

West Istanbul Marina (WIM)

Perem, pospravljam.

Bogdan se nameni zamenjati olje v motorju. Pod motorjem najde lužo nafte. Že dolgo nekje po malem pušča, vendar ne

more ugotoviti kje. Danes se je nafte nabralo nekaj več.

Kontrolira olje v S-pogonu in zagleda belo emulzijo. Nič dobrega. To pomeni, da je v olju voda.

Po klepetu z neposrednim sosedom Adnanom sva dogovorjena za večerjo v italijanski restavraciji s posadko Cuffysarka. Loren in Ian sta zaradi nesporazumov s komodorjem zapustila reli v Hopi. V WIM sta prišla zamenjat enega izmed propelerjev. Med plovbo proti vzhodu sta ga izgubila. Nadomestni ni bil sklopljiv. Novega jima je iz Anglije prinesel prijatelj, ki bo nekaj časa jadral z njima po Turčiji. Ob pivu in pici, nič slabši kot so v Italiji, preživimo prijeten večer. Jutri nadaljujejo plovbo proti Canakalam. Če uspemo rešiti Larine težave, se morda še srečamo.

Ko je pozno zvečer končno na vrsti menjava olja, razpade stikalna ključavnica. Jutri zagotovo ne bomo izpluli proti Viaport marini...

4. september 2022, nedelja

West Istanbul Marina (WIM)

Kapitan se odloči, da mora Lara na kopno, da se S-pogon popravi. Ampak danes je nedelja in se ni mogoče prav nič dogovoriti. Pogovarja se z domačim mehanikom Vincem, tukajšnjim mehanikom, ki je bil z nami na reliju, Zulfikarjem in srbsko navezo. Proti večeru vse predela še s Tonetom. Vmes uspe zasilno popraviti stikalno ključavnico, če ne bo mogoče dobiti nove.

Podaljšava bivanje v marini in se greva nedeljo, kolikor jo je še ostalo...

5. september 2022, ponedelje

West Istanbul Marina (WIM)

V Yanmarjevem servisu pravijo, da lahko novo os dobavijo v enem mesecu. Prepozno. Na Lari že čaka Zulfikar. Pravi, da bo os popravil, no problem. Zulfikarja tukaj hvalijo vsi Turki srbskega porekla. Upam, da upravičeno. Plačava dvig/spust 2400 TL in čakava na dvig.

Danes zvečer je zaključna večerja relija, ki se ji zaradi popraviljanja Lare, že odpoveva. Napišem na WhatsApp kaj se dogaja, da bodo sojadralci na tekočem in v eni uri nama uredijo prevoz na večerjo in nazaj. Prevoznik naj bi prišel, ko bo Lara že na kopnem. Seveda se ne izide. Vmes dvigalo zaposli "emergency". Uspeva se dogovoriti za dvig jutri zjutraj in uloviti prevoz.

Prijatelj sojadralca Ülgena pride po naju z lepim belim Mercedesom. V centru vele mesta poberemo njegovo ženo in se skozi evro-azijski tunel peljemo do Tuzle, kjer je Viasat marina. Potujemo v prometni konici. Istanbulske ceste so dobro načrtovane, široke, izvrstno urejene, a gneča je vseeno nepojmljiva. Istanbul ima 20 mio prebivalcev. Gostota poseljenosti je ogromna, povsod so večinoma stolpnice. Od ene do druge mestne marine je 70 km. Vozilimo se več kot dve uri. Imava intenziven ogled mesta....

Viasat marina je čisto običajna marina, ki stoji v nobel nakupovalnem in zabaviščnem centru. Če bi bila vezana tam, bi v trgovinah najbrž zapravila več, kot bi sicer stal privez. Za udeležence relija je za tri dni brezplečen.

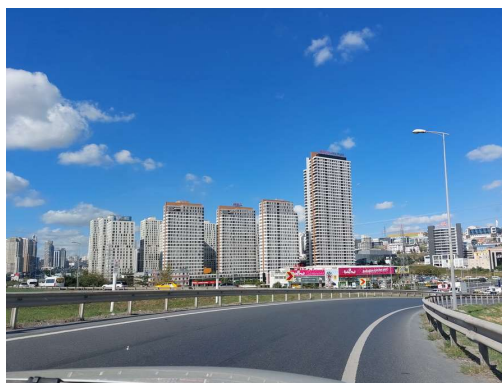
Večerja je v restavraciji Sandžak. Vodi jo sin staršev bosansko-srbskega porekla. Rojen je v Turčiji. Vsi potomci nekdanjih priseljencev, več generacij, gojijo in dobro govorijo materin jezik. Balkanska hrana je izvrstna, veliko bolj sočna od "Turške".

Udeleženci smo veseli in hkrati žalostni, da je relija konec. Zadnji dnevi so bili naporni za vse in tudi prej nismo imeli počitnic. Sklepni smo, da smo videli ogromno, celo preveč. Nesporazumov je bilo zelo, zelo malo. Veliko več bo ostalo trajnih prijateljstev. Klepetamo vsevprek, obujamo spomine in se veliko slikamo. Ne glede na EMŠO so Turki "mahnjeni" na selfije in fotografiranje. Arno je postal maskota relija. Ves čas je glasno sodeloval izpod mize. Zaključili smo opolnoči. Domov naju je Ülgen pripeljal ob 2h zjutraj z velikim BMW-jem. Nočni Istanbul je prav kičast...

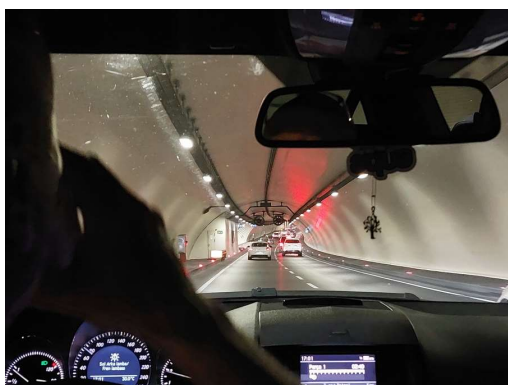
Ob 8.30 naj bi Laro dvignili na kopno.

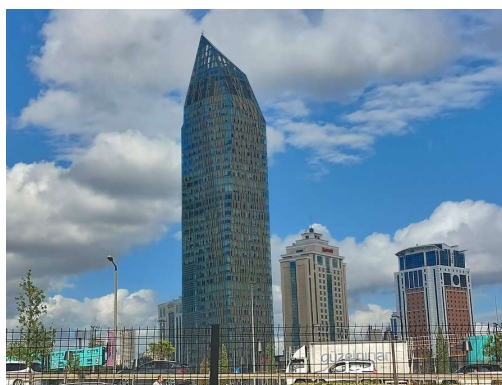
čakajoč na prevoz

evropski Istanbul

evro-azijski tunel

azijski Istanbul

azijski Istanbul

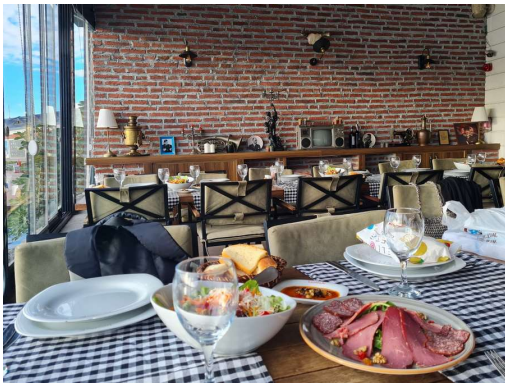
azijski Istanbul

Viasat marina

edine tri kapitanke v izrazito moškem svetu...

Sandžak, lepo pripravljeno

naše omizje

dekleta relija

vsi + nekaj zunanjih

6. september 2022, torek

West Istanbul Marina (WIM)

Ob 9h so nas zares dvignili, kar vse tri z Laro vred. Izstopili smo, ko je krov dosegel rob bazena...

Bogdan in Zulfikar sta razstavila S-pogon in ga sestavila nazaj. V olju ni bilo niti kapljice morja. Dolila sta novo olje, s podvodnega dela sva potolkla vse še živeče vitičnjake in ko sva še enkrat plačala dvig/spust, so Laro odpeljali in spustili nazaj v morje. Na podstavkih bi za isto ceno lahko stali 10 dni... take normative pač imajo. Žal nismo vedeli vnaprej, koliko časa bo trajalo popravilo. Brez bivanja na podstavkih plačaš samo eno operacijo. Popravilo na na dvigalu viseči barki moraš zaključiti v največ 2 urah.

Dela še ni zmanjkalo. Kapljanje nafte še ni ukročeno in nova stikalna ključavnica pride jutri. Ampak mirno plavamo in lahko izplujemo.

Zunaj je 22 stopinj in piha severnik 22 vozlov. Morda jutri...

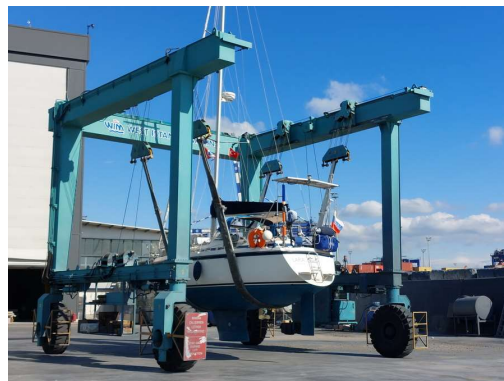
Lara v marini, v morju

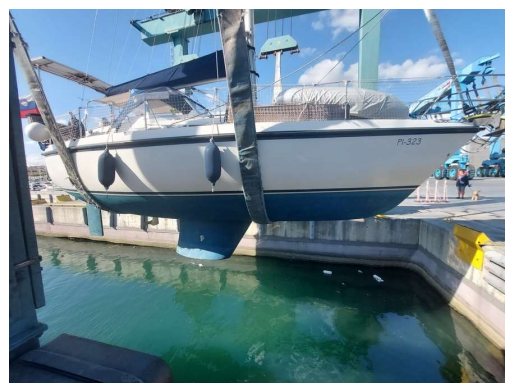
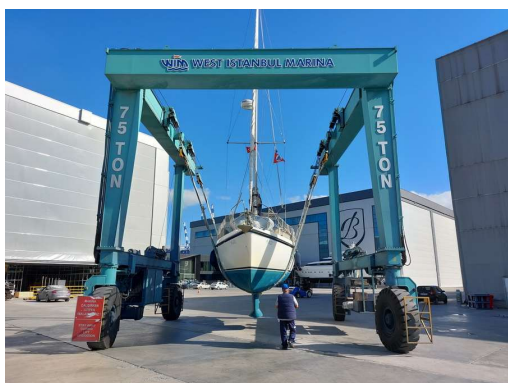
Lara na ličnih podstavkih

delček 700 tonskega travel lifta

Lara je prenašal in dvigal malo manjši 75 tonski

vračamo se v morje

7. september 2022, sreda

West Istanbul Marina (WIM)

Stikalna ključavnica je prišla že dopoldan, Zulfikar šele popoldan.

Bogdan in dr. Zulfikar sta razstavila motor skoraj v prafaktorje, da sta prišla do vodov goriva iz visokotlačne črpalke v injektorje. Vzrok puščanja nafte naj bi bili stiki vodov z visokotlačno črpalko. Zamenjata vsa tri konično oblikovana bakrena tesnila med vodi in črpalko in sestavita motor nazaj in ... nafta še pušča. Prideta do zaključka, da pušča tesnilo v sami visokotlačni črpalki.

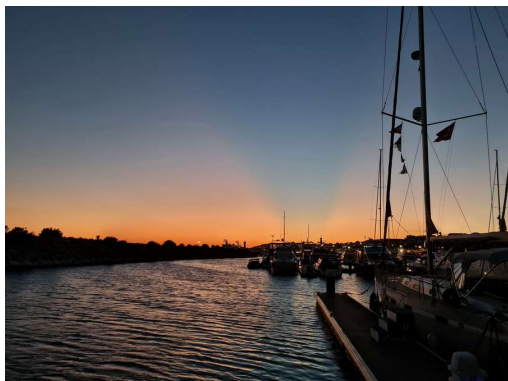
Nadaljevanje jutri.

dr. Zulfikar v akciji

dr. Zulfikar v akciji

še piha in ponoči je mraz, 17 stopinj

8. september 2022, četrtek

West Istanbul Marina - Silivri

Bogdan vstane že navsezgodaj in začne ponovno razstavljati stranice motorja, cevke hlajenja motorja, izpušni kolektor. Ko pride dr. Zulfikar so 25 let stara, vidno porozna O tesnila hitro zamenjana. Sestavljanje v vozno stanje traja malo dlje. Nafta ne pušča več in larin motorni prostor je spet kot laboratorij.

Medtem v WIM pripluje Aleda, ena izmed bark relija in poslavljanje se ponovno zavleče. Končno ob 16h le izplujeva na črpalko, kjer imajo drek pumpo. Zulfikar je nekaj posredoval in črpanja iz črnega tanka nisva doživela, samo račun in potrdilo.

Malo pred peto razpneva jadra in s 5 bf bočnega vetra iz SV, brez valov, hitro jadrava do Silivrija. Ribiško pristanišče poznavajo, zato si upava vpluti ponoči. Sidrava sredi pristanišča, enako kot na poti na reli pred več kot 2. mesecoma.

Motorni prostor je še kot laboratorij. Pomirjeno zaspimo.

Bošnjaški skupnosti v Istanbulu in Zulfikarju se imava zahvaliti, da so bili stroški priveza v marini in popravila zanemarljivi.

visokotlačna črpalka

vodi se vračajo

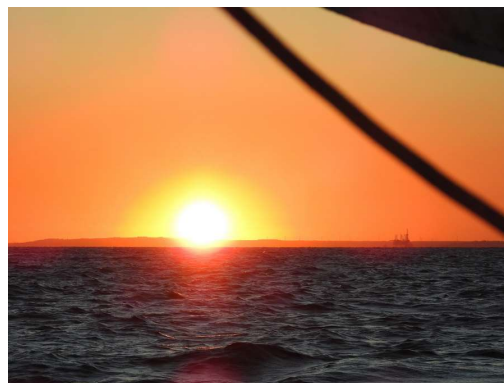
West Istanbul Marina

plaža pred marino, vzhodno od marine je kontejnerski terminal

končno jadramo

smer zahod

Silivri

9. september 2022, petek

Silivri - Saraylar, otok Marmara

Ponoči smo skoraj zmrznili. Panično sva iskala odeje. Piše, da je bilo 14 stopinj. Komarji tega niso prečitali.

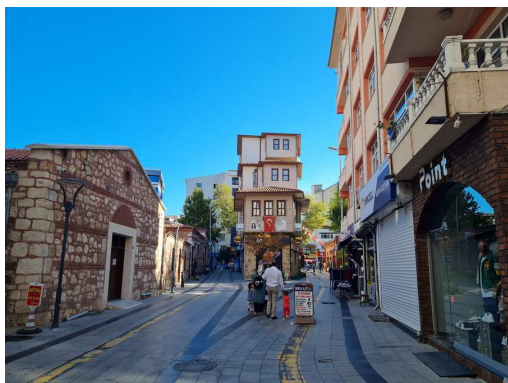
Lepo se je zbuditi brez "programa" in začeti dan po svoje.

Skuham čaj, šef vrže gumic v vodo in gremo v akcijo nabave hrane. V WIM marini ni pametne živilske trgovine, so samo dobri servisi. Ostali smo brez svežega sadja, zelenjave, mesa. Odveslamo do bližnje obale. Najprej zadovoljimo arnove potrebe. Sledi obhod trgovin, mesnice, lekarne. Medtem se tržnica odpre. Dodamo še ikea vrečo zelenjave in sadja. Evropska Turčija je malenkost dražja od azijske, še vedno pa so hrana, zdravila, precej cenejša kot v Evropi. Ko vse kupljeno, mene in Arna zloživa v gumic, je komaj še dovolj prostora za veslača.

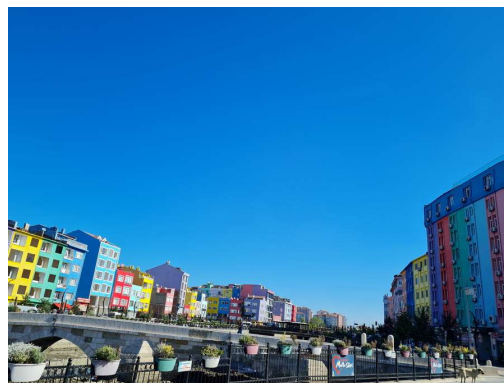
Silivri naju je ponovno navdušil. Lepo, urejeno mesto je. Jutranji sprehod me je dokončno osvobodil napetosti prejšnjih dni.

Izplujeva proti Hoškoyu, ribiški vasi, ki jo vsi hvalijo. Ni nama usojena. Jadrava in z motnim pogonom vred se premikamo prepočasi, da bi v pristanišče vpluli podnevi. Na polovici poti izdihne avtopilot. Črnovski valovi so ga dotolkli. Strgal se je pogonski trak. Imava nadomestnega, samo menjava sredi morja ni najboljša rešitev. Namesto 25 milj plovbe "na roke" do Hoškoja, za novi cilj raje izbereva 15 milj oddaljeni Saraylar na otoku Marmara, čeprav ga že poznavava.

Sidrava pozno popoldne. V zalivu je mirno. Plaža je skoraj prazna. Poletne sezone je konec. Dovolj časa imamo za kopanje, kuhanje, popravljanje Hanzija in opazovanje skoraj polne lune.

Silivri

Silivri

mesnica

kamela Suzi

po uspešnem nakupovanju

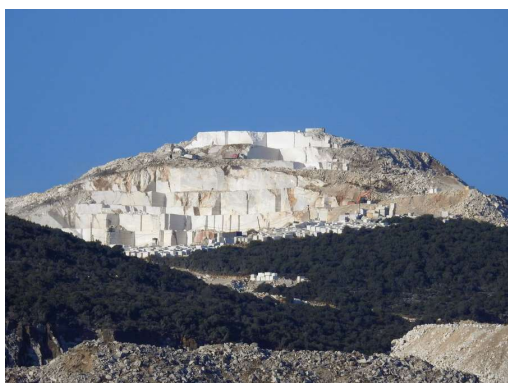
kormoran na sušenju na jamboru ribiške barke

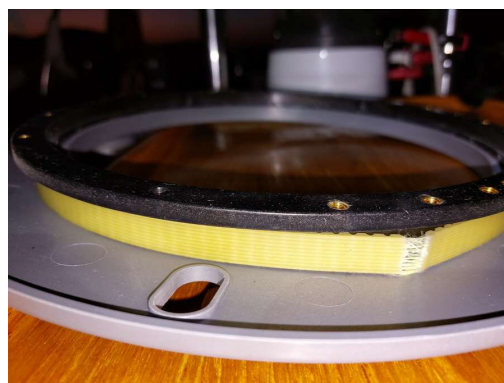
vrtalna ploščad pred Silivrijem

Saraylar, v okolici eden največjih kopov marmorja

hribi izginjajo

ranjeni Hanzi

dr. Bogdan na delu

10. september 2022, sobota

Saraylar, otok Marmara - Čardak limani, Dardanele

Mirna noč in mirno jutro. Najprej skok v vodo. Hladna je, samo 22° ima in nekaj šampončkov (meduze brez lovk). Prvo jutranje plavanje po zelo dolgem času se prileže.

Vetra ni, posledično je vroče in soparno. Ostanek Marmornega morja premotoriramo. Edina zanimivost je srečanje z jato, 19. primerki ribiških koč. Vse drgnejo v isto smer, točno nam nasproti. Nobena nas ne povozi, le prijazno mahajo.

Tik preden zavijeva okoli prvega vzhodnega rta Čardak v Dardanele, se nasproti pripelje Costa Venezija, velik hotel na vodi. Najbrž pluje v Istanbul na menjavo gostov. V Črnem morju bi bila prevelika tarča.

Za rtom je še kar zaščiten zaliv z blatnim dnom. V bližini je močvirje, zato takoj po sidranju prižgeva vse protikomarne rekvizite. Iz bližnjega hotela se sliši turška "goveja" glasba. Dovolj daleč je, da ni preveč naglas. Na bližnji obali potekajo pikniki do trde teme.

Po kopanju in dobri domači večerji (končno jagnjetina) uživava prijeten večer ob polni luni.

turške ribiške ladje so vse lepo pobarvane, vsaj na začetku sezone...

del jate koč in kočic

Costa Venezija

zaliv Čardak in polna luna

11. september 2022, nedelja

Čardak limani - Čanakkale, Dardanele

Zjutraj se kopamo vsi trije. Voda je temno zelena, brez meduz in svinjarije. Ima 24°. Ko se povzpemo nazaj na barko, okoli nas zaplavajo delfini. Dvignemo sidro in odropotamo proti Čanakkalam. Plovba s tokom je precej hitrejša, kot smo potovali v obratni smeri.

V Čanakkalah se vežemo v marino, ker se imava namen odjaviti iz turških voda. V Čanakkalah je to enostavneje urediti, ker sta pristaniška kapetanija in carina blizu marine. Ne bova vzela agenta. Španski znanec se je tu odjavil sam in je Bogdanu sporočil kje je kaj.

Privežejo naju zraven nemške jadrničke turško-nemškega para s psom. Psa se takoj tekoče nalajata. Kapitan barke je Turek z nemškim državljanstvom in govori tekoče nemško. Bogdan od njega takoj izvrti manjkajoče informacije za odjavo in gre plačat marino, ki se je od zadnjega obiska podražila za več kot 200%. Junija so imeli očitno lanske cene, letošnje so zastavili primerno inflaciji... Turški sojadralci že nekaj časa negodujejo nad dvigom cen privezov. Nekateri selijo svoje barke v marine vzhodno od Antalije ali celo na Ciper, kjer je manj turistov in so cene nižje.

Kapitan opere barko, potem gremo na sprehod po mestu in večerjo. Na nakupovalni ulici je kljub nedelji nekaj trgovin odprtih, dovolj, da uspešno zapravljava. Večerjava v drugi vrsti. Kakovost hrane je odlična, cene so istanbulske, primerljive z Grčijo.

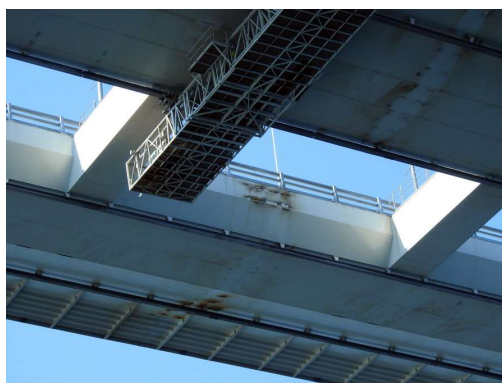
ribiča ne moti, da je nedeljsko jutro

za rtom so razprostrate fiksne ribiške mreže

nov most čez Dardanele, odprt aprila letos

servisni voziček pod mostom v akciji, popravljajo zvare

takole izgledajo popravljeni

tega velikana vleče desni škrat

lepo obnovljena trdnjava nasproti Čanakkal

v marini, carinski pomol...

Lara in nemška barka, pripeljana v Turčijo na prikolicci

Mediteran 2022

Egejsko morje

12. september 2022, ponedelj

Čanakkale - Čanak limani, Bozčaada

Že navsezgodaj greva v akcijo. Bogdan pokliče črpalkarja, da dolije gorivo. Tukaj stane liter 1,40 eur - nikjer ceneje. Yavaš, yavaš - črpalkarja čaka 1 uro... Medtem grem v Migros po zadnje "manjkajoče" tekoče in prehranske "dodatke" in se vrnem z čez rob polnim Ikea vozičkom.

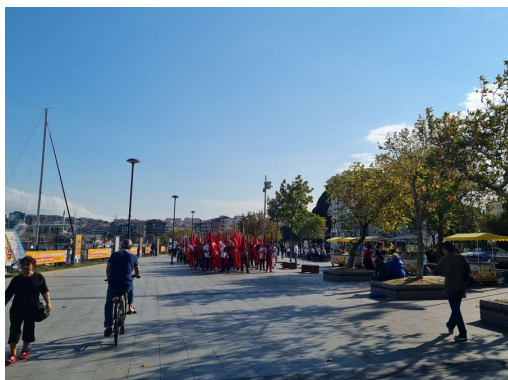
Ko je tank poln dizla, nas gre kapitan odjavit: najprej na pristaniško kapitanijo, nato na carino, nato v Tekel (prodajalna alkohola) zapraviti zadnje lire. Domov pride z urejenimi papirji za barko in nekaj vrečami robe. Je šel še v pekarno in slaščičarno. Policija ima v marini izpostavo. Mornarji jo pokličejo in čez uro se res prikaže prijazen policist. Posadi naju v fotelja in pol ure tipka v računalnik in skenira potne liste, nato nama zaželi srečno pot.

Želela sva kupiti turški Transit log za naslednjič. V Čanakkalah ga ne prodajajo, prodajajo ga 14 km stran. Če imaš prazen Tranzit log je prijava v turške vode enostavna, ne rabiš agenta. Stane dobrih 1000 TL. Za Blue card (drek koda) ni vprašal nihče. Izhodnih oblasti to ne zanima, kontrolira te lahko Coast Guard in kazni so mastne.

Izplujemo....

Skozi spodnji del Dardanel odglisiramo. Poprečna hitrost je 7 vozlov, obdobjno plujemo 9 pri 1600 vrtljajih motorja. Tam kjer smo na poti na sever potovali 1 vozlov, imamo danes 4,5 vozlov toka in 16 vozlov vetra v krmo.

V Egeju imamo še vedno ugoden tok in veter. Pred mrakom sidrava v južnem zalivu otoka Bozčaada. Na kopno ne smeva, ker sva že odjavljena. Nimava niti želje. Nam je prav lepo v mirnem zalivu, ki ima samo eno napako - morje ima 21 stopinj. Toplo vodo je odpihnil meltemi.

danes je v Turčiji prvi šolski dan, otroci se zbirajo v parado

pred muzejem v Čanakkalah je vezan star minopolagalec

po GPSju 9,4 vozlov, po vodi 4,8

spomenik vojakom na severni strani vstopa v Dardanele

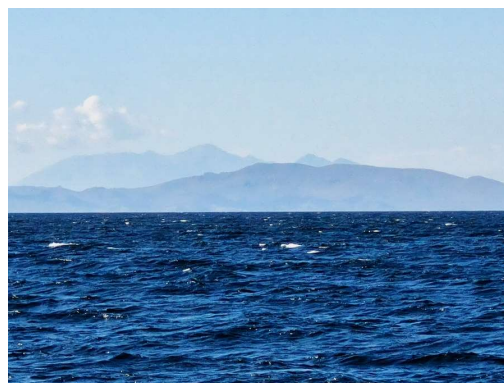
pisani ribič

takole izgleda gneča bark v kanalu

vstop v Dardanele je zelo težko določiti

na Egeju, turška Gokçada in grški Samotraki v ozadju

marina na Bozčaadi

povsod se zida...

za rtom Mermek

v zalivu Čanak

13. september 2022, torek

Čanak koyu, Bozčaada - Pinar/Alibey adasi

Bozčada se je v antiki imenovala Tenedos. Po Homerju so Grki na otoku čakali na izid potegavščine s Trojanskim konjem. V Bizantinskem času so bila na otoku skladišča žita. Z velikimi ladjami so ga vozili iz sredozemskih dežel in z manjšimi pošiljali naprej v Konstantinopol.

Kljub ledenemu morju, zjutraj ima 20°, Bogdan skoči v morje. Zagleda propeler, lepo ovit v tekel vrečo. Tekel so v Turčiji prodajalne alkoholnih pijač. Nakup vedno zložijo v črno nakupovalno vrečko. Da se ne vidi, kaj je v njej, čeprav to vsi vedo. Propelerju in pogonu ni nič. Kapitan skoraj zmrzne, preden uspe vrečo odvozlati.

Do otokov pred turškim Ayvalikom jadrava s pol-krmnim in krmnim vetrom. Samo pod rtom Baba burun, kjer turško kopno zavije proti vzhodu in zapelješ v preliv med Turčijo in grškim Lesvosom, eno uro motorirava. Uro pred ciljem metulju odzameva ghenovo, ker je glisiranje po valovih postalo prehitro.

Znanec, ki ga doslej pozna samo po telefonu in je bil glavni svetovalec in posrednik pri našem uspešnem bivanju v WIM marini, je sidran med otokoma Pinar in Alibey. Dobrega angela želiva osebno spoznati, zato sidrava poleg njega. Kljub močnemu zahodniku je na sidrišču skoraj bonaca.

Prav kmalu na Lari klepetamo kot stari znanci. Veliko zanimivih stvari izveva. Lepo se imamo...

pred Bozčaado ribiči dvigajo mreže med čakajočimi tovornimi ladjami

jadramo proti jugu

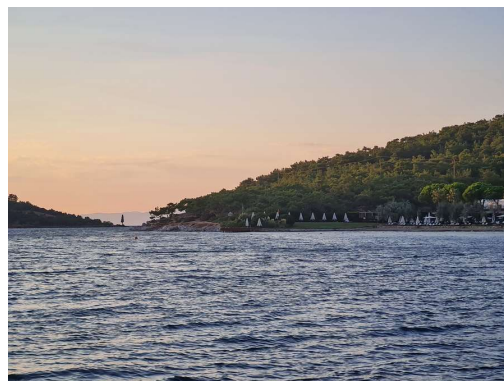
v Turčiji se ogromno zida, le kje se bo našlo toliko turistov

gradbišča marsikje kazijo pokrajino

Babakale varno pristanišče na rtu Baba (oče)

mirno sidrišče med otokoma Pinar in Alibey, na desni luksuzni glamping, kjer ne sprejemajo mlajših od 16 let

naš dobrotnik in midva

14. september 2022, sreda

Pinar/Alibey adasi, Turčija - Mitilini, Lesvos, Grčija

Cevat naju povabi na pravi turški zajtrk. Pride po naju in naju odpelje na svojo Bavario in nazaj. Zajtrk je izvrsten. Lepšega zaključka turške zgodbe nebi mogla doživeti. Poslovimo se do naslednjega snidenja. Odjadrava proti Grčiji.

Jadra pospraviva pred vhodom v luko Mitilini in se veževa na carinski del obale pred trajektno luko. Upava, da bo trajekt izplul za nami. Precej blizu je.

Vse se uredi v manj kot uri. Bogdan na carini in policiji nima težav, le izpolniti mora goro papirjev. Lare ni prišel pogledat nihče, hoteli so videti le mene za "face recognition". Carinik ga naloži na motor in odpelje na pristaniško kapitanijo. Najbrž je imel slabo vest, ker ni vedel, ali je Slovenija v EU. Kapitanka naju napoti v notranje pristanišče, kjer lahko sidraš ali se vežeš bočno ali sidro/krma na severno obalo.

V notranjem bazenu luke sta poleg domačinov na vzhodni obali, na severni obali še dve tuji jadrnici. Gužve ni. Do večera se stanje ne spremeni. Sidrava in se s krmo veževa na obalo prav na sredini le-te. Stebrička z vodo nisva izbrala pravega. Nima več kredita za vodo... ampak imava skoraj poln rezervoar.

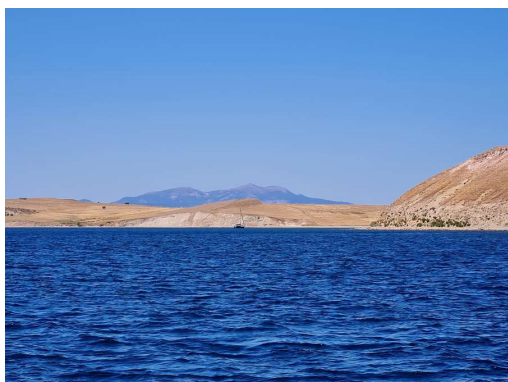
Zvečer gremo v "life". Malo drugačna scena je kot v Turčiji. Ne zaradi turistov, ker turistov praktično ni. Po ulicah starega mesta se sprehodimo do gradu nad mestom in nazaj. Lokali so polni Grkov. Glasba je prijetna, diskretna. V ozki ulici si izbereva taverno z meze prigrizki. Prigrizki so obilni, Mamos lepo ohlajen. Pozdravljena Grčija.

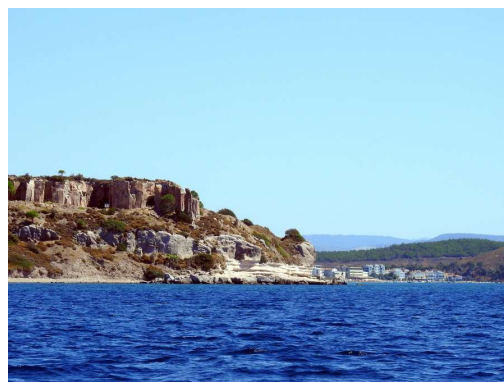
turški zajtrk

lara pred Alibeyem

nekateri otočki so goli

drugi porasli s hoteli

menjava zastave po skoraj 3 mesecih

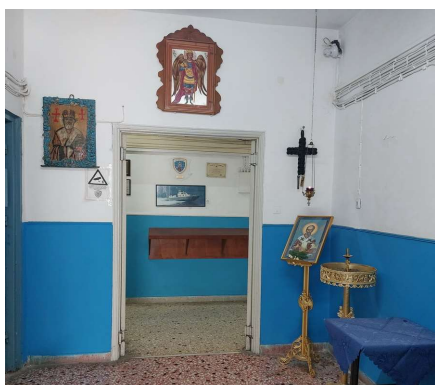
Grčija prihajamo

trdnjava nad Mitilinijem

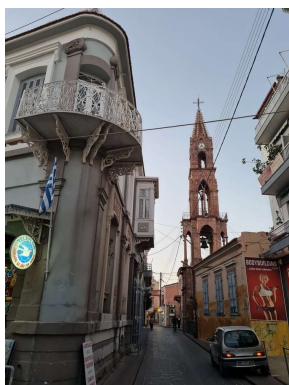
kapelica na koncu valobrana na vhodu v veliko luko

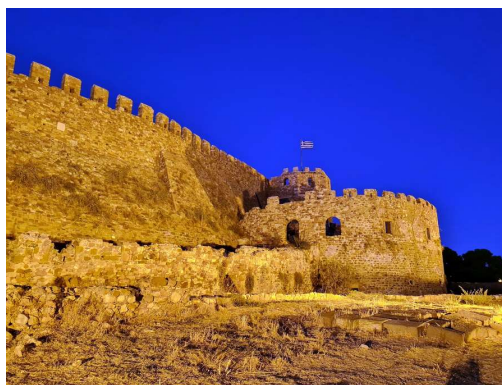
kapelica - vhod v pristaniško kapitanijo

notranji bazen luke Mitilini

na večernem sprehodu

mogočen grad nad mestom si lahko ogledaš samo od zunaj

15. september 2022, četrtek

Mitilini - Skala Loutron, Lesvos, Grčija

Zjutraj še enkrat zaokrožimo po lepem mestu. Po treh mesecih ne srečamo nobene stolpnice, same nižje hiše, morda kičaste, a bolj domače. Nisva se jih še naveličala. Najdemo glavno nakupovalno ulico, kot Čopova. Konča se v parku s kafičem. Končno frape, namesto čaja.

Preveževa se pred drugi stebriček, iz katerega teče voda tudi brez kartice in napolniva rezervoar. Serafina in Cuffysark, angleški udeleženci relija, medtem opravita vstopne formalnosti. Še enkrat se preveževa, tokrat pred taverno zraven pristaniške kapitanije, kjer se končno uspemo sestati s posadkama. Eno poslovilno pivo za vsakega je seveda premalo, še posebej, ker sta njihovi jadrnici z angleško registracijo in plačanim DDVjem dobili dovoljenje za neomejeno bivanje v EU (na dan BREXITa so bili v EU, vendar potrdilo za to ne obstaja, nato pa so bili zaradi kovida zadnja tri leta neprekinjeno v Turčiji). Po debeli uri le uspemo zapustiti lokal. Prijatelji gredo na kapitanijo, midva naprej na zahod.

Morje je kot olje. Počasi odropotava v velik vzhodni zaliv Lesvos, Yeras. Windy napoveduje jugo in v jugu nebi plula na

jugo-zahod.

Vzhodni del Lesvosa je poraščen, zelen, poln oljčnih nasadov. Na Lesvosu naj bi raslo 11.000.000 oljk. Otok je tretji največji otok Grčije.

Pred vstopom v Yeras so lepi zalivi s peščenimi plažami. Hoteli in apartmaji izgledajo prazni.

Izbereva si zaliv pred vasico Skala Loutra. Sidrava pred hotelom, ki je bil nekoč oljarna ali ribja tovarna. Teh "tovarn" je na obalah zaliva veliko. Oljčni nasadi so ogromni, ribiči v zalivu opazno aktivni, tovarne večinoma mrtve.

Čeprav je voda v zalivu kalna zaradi blatnega dna, se grem že v mraku ohladit. S hlajenjem ni nič. Morje okoli Lare ima 25 stopinj. Ponekod je, kot bi plaval doma v kadi. Loutra pomeni toplice...

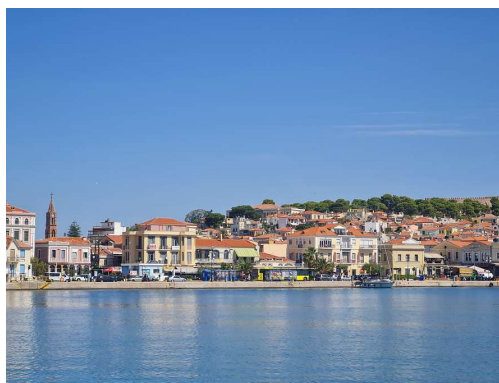
Mitilini stari del

Mitilini stari del

ribarnica

edina barka na severni obali pred starim delom mesta

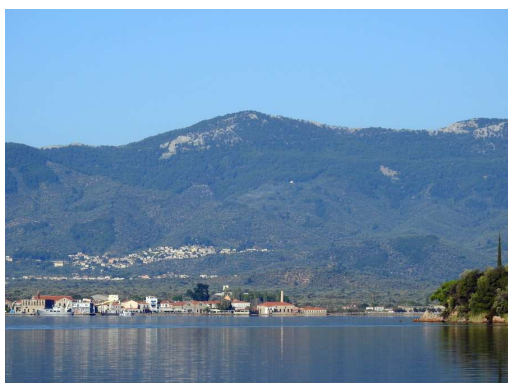
Cuffysark in Serafina na carinski obali

še zadnji pogled na Mitilini

gorati, poraščeni vzhodni Lezvos

pogled na obalo nasproti Skale Loutron

nekoč je bila tovarna

16. september 2022, petek

Skala Loutron - Skala Polikhnitou, Lesvos

Najprej rekreacija. Včeraj zvečer sva občudovala malo, osvetljeno cerkvico na griču nad vasjo. Danes si jo ogledamo od blizu.

V mali vasi srečamo pomol mandrača s stebričkom za vodo in elektriko, eno nemško jadnico na podaljšanem bivanju, tri odprte taverne, en kafeneo, ladjedelnico, nekaj novih, trenutno praznih, počitniških apartmajev in prijazne domačine. Pri vsaki hiši imajo najmanj dva psa. Sprehod po vasi do začetka lepo urejene in osvetljene poti na grič s cerkvico je za Arna precej adrenalinski. Razgled z griča je vreden vzpenjanja po strmi, kamniti poti. Glede na sledi, verniki za udeležbo pri mašah uporabljajo štirinožne prevoznike.

V ladjedelnici spijsva najcenejši frape letošnjega poletja, nato dvignemo sidro in se podamo v borbo z jugom. Ampak na odprtem morju juga ni in ga noče biti vse do pristanka v Skali Polikhnitou, v ribiški vasici v levem velikem zalivu Lesvosa, Kallonis. Šele ko se veževa, nežno zapiha. Danes se ni zmotil samo Windy, ampak tudi midva. Izračunala sva, da je med obema Skalama 25 milj plovbe, števec jih pokaže 35. Imela sva lep, malo glasen ogled južne obale Lesvosa.

Malo ribiško pristanišče je polno čolnov različnih velikosti. Po nasvetu ribiča, se veževa na zunanjo stran, varno za vse južne vetrove. Pred obratom vetra, ki se pričakuje v nedeljo, se nameravamo preseliti v Apothekes nekaj milj južneje in tam počakati, da se začetni sunki severnika unesejo.

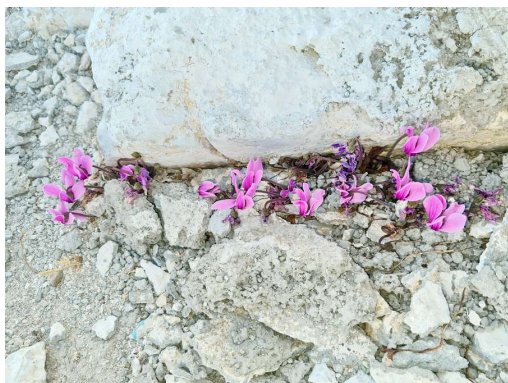
Turisti so pred kratkim vasico zapustili. Tu in tam se najde še kakšen primerek grškega porekla. Večina od 50-ih stalnih prebivalcev klepeta v praznih tavernah. Greva na pivec v najbližjo in se ne uspeva upreti pečenim svežim sardelam s prilogami. Arna zaradi množične pasje populacije odpeljeva domov. Mačke to takoj izkoristijo.

obala na drugi strani zaliva Yeras

naš zaliv in vasica Skala Loutron

ob cerkvi rastejo ciklame

šker

oljke, ogromen hrast in komaj viden vhod v podzemni hram

ranč med oljkami

nekoč je bil ali morda še je klub mediterane

poleg Plomariona so staro uzerijo predelali v nobel hotel in moderno uzerijo

Plomariou

vhod v zaliv Kallonis spominja na Velo Proverso

pomol mandrača v Skali Polikhnitou

predrzni mačkon

17. september 2022, sobota

Skala Polikhnitou, Lesvos

Vaški ribiči so izpluli ob 3h, od 6h naprej se vračajo. Bogdan zjutraj povabi na kavo ribiča Jorgosa, ki je vezan prav pred taverno na začetku pomola in nama je včeraj svetoval za privez ter govori angleško. Izve, da sardele lovijo v domačem zalivu s stoječimi mrežami. Delfini jim jih zelo radi trgajo. Domov prinese vrečko sardel.

Dopoldan lenariva, podobno kot večina domačinov. Vas oživi, ko pristanejo večje ribiške barke. Lovijo na parangale, dolge 40 km. Vmesne in končne oznake so opremljene z radar reflektorji. Trenutno lovijo mečarice in njim podobne ribe, lov na tune še ni dovoljen. Pripeljejo se kamiončki-hladilniki in pretovarjanje ulova se začne. Ribetine imajo od 5 kg naprej, tudi po več 10 kg. Nekaj jih roma v taverne, večina v odkup. Lahko kupiš samo celo mečarico po 1 eur/dkg. Pri zadnji barki kapitanu le uspe kupiti samo del ribe, 3 kg čistega mesa sorodnice mečarice po 6 eur/kg. Lakote v naslednjih dneh zagotovo ne bo.

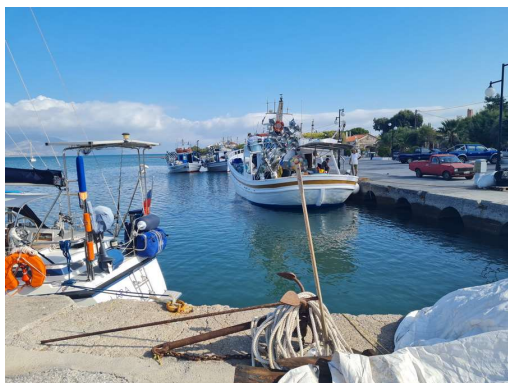
Popoldan grem na ogled trgovine. Trgovina pri Olgi ne meri več kot 30 m². V njej dobiš vse. Zvečer je na sporedu pasji sprehod in pečene sardele s kozarčkom črnega iz olgine trgovine.

Jorgos

sestrična od mečarice

lovilke mečaric in kasneje tun

18. september 2022, nedelja

Skala Polikhnitou - Apothikes, Lesvos

Zbudi nas kilavo zvonenje in petje maše. Precej bolj prijetno, kot dretje muzezinov... Po maši se taverne napolnijo. Ob 11h se odpre Olgina trgovina. Ko vaščani kupijo, kar so včeraj pozabili, vas izumre.

Sprehod in nedeljski frape, nato tudi Lara zapusti prijazno vasico. Jugo se krepi. Lepo nas je držal stran od pomola, a oblaki se zbirajo in opozarjajo na spremembo. Počasi odjadramo v tri milje oddaljen zaliv pred vasjo Apothiki. Ker se nahaja na koncu ozkega vhoda v zaliv Kallonis, v njem nikoli ni večjih valov. Na obali rastejo trava, drevje in grmovje skoraj iz morja. Plitvo dno je blatno in sidro se dobro vkoplje.

V vasici je življenje samo v taverni pod velikimi tamarisi. Po počitku po "napornem" jadraniu, skočimo v morje. Na obrat vetra čakamo skoraj do večera. Padajoči veter privrši po dolini iz hribovitega Lesvosa. 20 vozlov ga je, kar pa kapitana ne ovira, da nebi odveslal na psji sprehod, oz. na raziskovanje okolice.

Pred spanjem imamo ribjo pojedino pod jasnim nebom, polnim zvezd. Veter se počasi miri.

pomol se konča v taverni

pogled na mandrač z juga

mali ribiči lovijo tudi ob nedeljah

prebivalki mandrača

frape, ni pivo

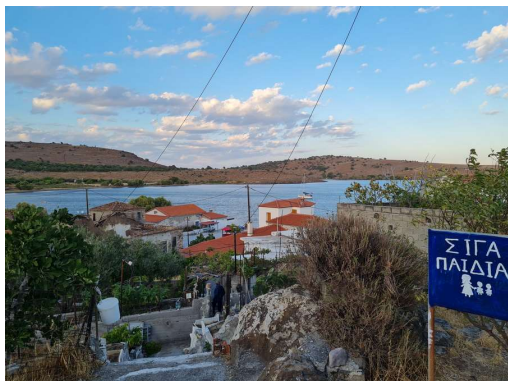
kapelica na otočku pred vasjo Apothikes

taverna v senci tamarisov

iz morja raste čisto majčken tamaris

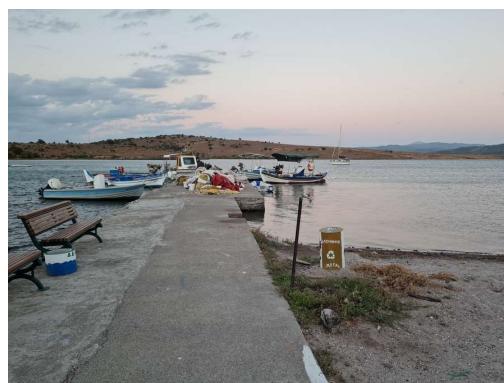
Apothikes

Apothikes

Apothikes

vaški pomol

19. september 2022, ponedelj

Apothikes, Lesvos - Psara, Psara

Sidro dvigneva ob sončnem vzhodu. Severo-vzhodnik dobro vleče. Čas je za premik.

Okoli čeri pred vasjo Apothiki in po Proversi podobnem kanalu nas do odprtega morja poganja motor. Tretjina genove je dovolj, da prvih 15 milj glisiramo z valovi in 7 bf vetra naravnost proti Psari. Nekje na sredini morja med Lesvosom in Chiosom veter ugasne na 2 bf. Dve uri se valimo na motorni pogon po zmešanih valovih severo-vzhodnika in jugo-vzhodnika, zelo neudobno početje. Potem nas severnik odreši muk in še kar udobno, na vsa jadra, hito jadramo do Psare. Pred vasjo je zmešnjava padajočih vetrov in jadra raje pospraviva. V pristanišču sta jadrnica in velik motornjak. V obalnih tavernah je živahno. Pri 15 vozlih bočnega vetra pristaneva sidro/krma natančno opazovana, brez tuje pomoči.

Pripravim novo ribjo pojedino, Bogdan si gre raztegnit noge na hrib nad vasjo. Skupaj obdelava še polotok pred vasjo, nato večerjamo.

Vas je presenetljivo polna prebivalcev in nekaj poznih turistov. Pekarna in trgovina delata, ribiči so aktivni, parnik Psara Glory še vedno pristaja z "ročno". Severno od pomola med vožnjo vrže sidro, se zavrti okoli njega in s krmo pristane na ploščadi, kjer čakajo vozila - ne glede na jakost meltemija.

Po večerji Bogdan obiše pristaniškega kapitana. Zanimali so ga dokumenti barke in zakaj vpisni list za čolne ni napisan tudi v angleščini. Lepo je, če popiše vsaj eno barko na dan. Jadrnica in gliser bivakirata v pristanišču že tri dni.

Nekaj slik Psare bo še jutri. Otok nama je zelo všeč. Ostala bi še kakšen dan, ampak vremenska pravi, da bi bilo bolje odpluti naprej.

jutranji Apothiki

kapelica na otočku v jutranjem soncu

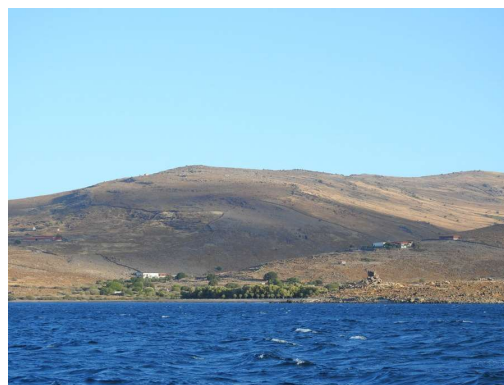
pogled v zaliv Kallonis

oznake plovne poti

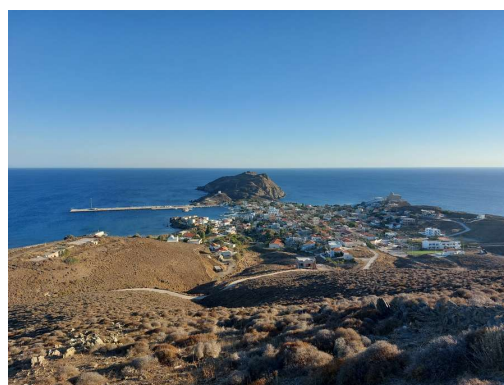
goli zahodni del Lezvos

zahodni del je geološko drugačen od vzhodnega

Psara

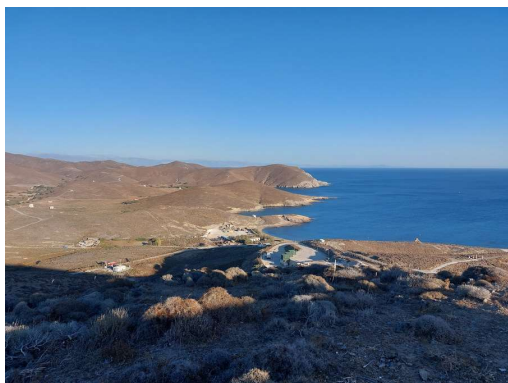
Psara s hriba z mlini

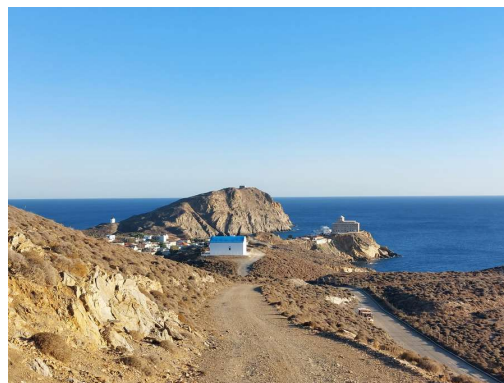
pogled na zahod

pogled na sever

pogled na vzhod

in nazaj domov na Laro

20. september 2022, torek

Psara, Psara - Kastri, Evia

Še v temi kapitan oddirja z Arnom po kruh. Pekarna je odprta, svežega kruha še ni, so pa slastne pite.

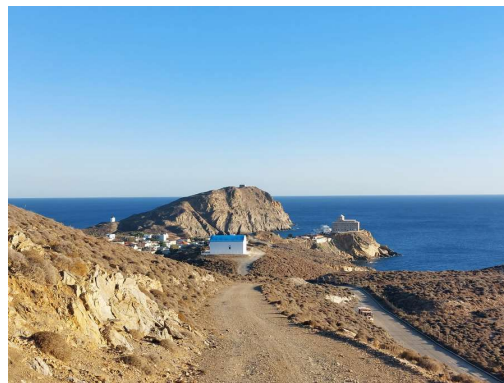
Med potjo se bolj malo dogaja. Pod Psaro in Antipsaro vetra ni, potem veter je in jadramo hitro, potem vetra ni in jadramo z motorjem, da ne bomo pristajali v temi, potem je v ožini Kefiras (Doro) vetra preveč in ob sončnem zahodu vrževa sidro v prijaznem in mirnem zalivu Kastri na Eviji.

Motilnega valovanja od mimoidočih bark v zalivu ni, morda ni mimoidočih bark. Pred zalivom so bili sumki meltemija do 24 vozlov, v zalivu se jih komaj občuti.

Morje ima prijetnih 25 stopinj. Večerno kopanje se prav prileže in ribja večerja tudi.

od včeraj: to je vse kar trenutno raste na Psari

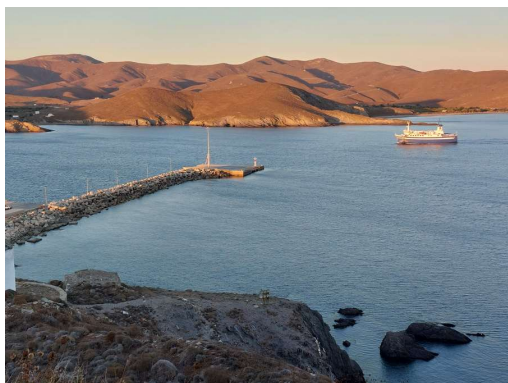
pogled s severa

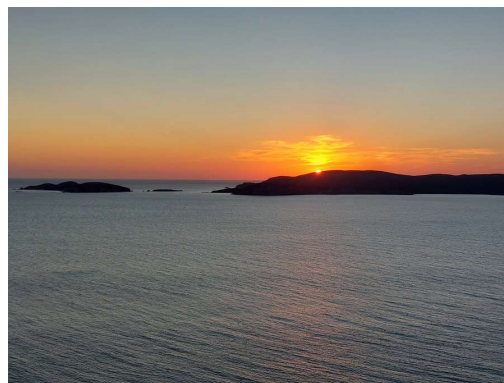
južno od pristanišča so postavili nov spomenik

pogled z juga

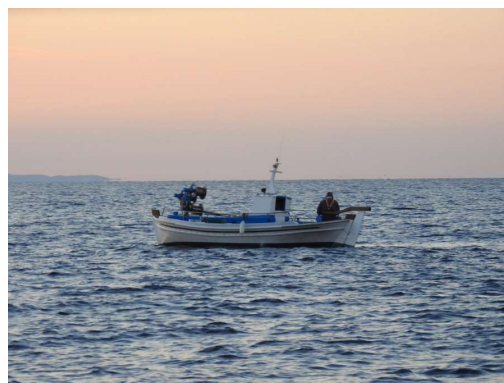
pristanišče in Psara glory, ki pristaja v vsah pogojih

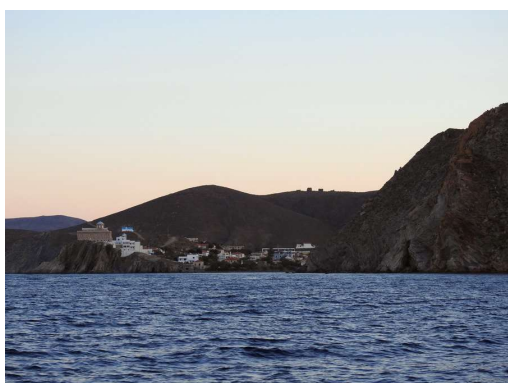
sončni zahod za Anti Psaro

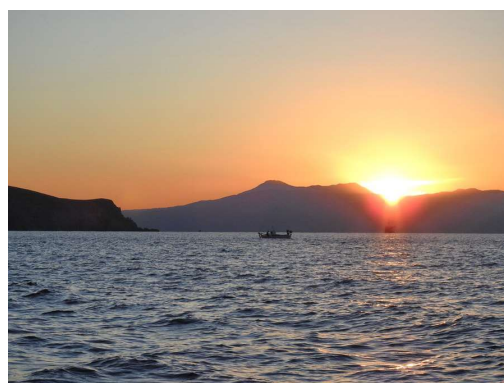
spomenik padlim v turški vojni na vrhu južnega polotoka

danes: ribiči lovijo že navsezgodaj zjutraj

Psara na Psari iz JZ

sončni vzhod izza Chiosa

Psili na Antipsari, zaliv ki nama ga žal še ni uspelo obiskati

Arno pogreša družbo

21. september 2022, sreda

Kastri, Evia - Lavrio, Atika

Navsezgodaj se ogrejeva v toplem morju. Kapitan preveri propeler in ga že petič letos najde lepo zavitega v polivinil...

Ko zapeljeva iz zaliva, jadranje izgleda zelo obetavno. Glisiramo žal samo nekaj milj pod Evijo, potem se borimo z nemirnim morjem, tokovi in pomanjkanjem vetra do severnega rta Makronizija. Ta del morja med Evio, Atiko in Keo je kot Sedmo vrače, zmeda tokov in vetrov. Zadnji del poti do Lavriona jadrano. Poškropi nas nekaj kapljic napovedanega dežja, napovedanega vetra do pristanka še ni.

Od prejšnjega petka do danes, zadnjih 6 dni, od vzhodnega Lesvosa do vzhodne Evije, nisva videla nobene jadrnice, razen tiste čvrsto privezane v Psari. Danes je scena drugačna, kar nekaj jih kroži naokoli.

Pristanišče v Lavrionu je prazno. Izgleda, kot da bi zaprli vsa čarter podjetja. Veževa se na že standardno mesto na obali Olympic čarterja, kjer sva lahko do petka zjutraj, ko se čarter barke vrnejo. Obljubljen je dež in močnejši veter, jutri je tržni dan in umazano perilo se je tudi že nabralo - dovolj razlogov, da sva ponovno tu in ostaneva tu še en dan.

Zvečer zapiha in začne deževati. Pravi jesenski večer je, tudi po temperaturi...

zaliv Kastri ima nekaj stalnih prebivalcev in cerkvico

in vikendice

skale, ki varujejo pred sunki meltemija

trajekt vozi krila veternic

tale malo večji stebre veternic

zimski Lavrio

dobro, da smo že v varnem zavetju...

Lavrio

22. september 2022, četrtek

Lavrio, Atika

Na vrsti je oskrbovalni dan.

Zberem umazano perilo in prevleko od pernice. V naslednjih dneh so napovedane nočne temperature pod 13°. Bolje, da sva pripravljena na mraz. Na poti do samopostrežne pralnice si ogledava ponudbo tržnice, na poti nazaj nakupiva sadje in zelenjavo za naslednje dni. Cene so še vedno okoli 1 euro za kilogram. Prebrskava ponudbo "svaštarnic", kjer se vedno najde kaj uporabnega. Ko Arna in polne vreče natovoriva na barko, se Bogdan mimo navtične trgovine sprehodi po oprano perilo. Jaz se grem medtem tetris zlaganja nakupljenega. Obesiva perilo. V upanju, da ga meltemi ne odpihne, greva nakupovat v plastičarno in market. Arno medtem čuva perilo in barko.

Po treh urah se vrneva na Laro popolnoma izčrpana od tavanja po trgovinah. Arno in perilo sta še tam. Frape po nakupovanju naju ni uspel poživiti. Urbane navade so utrudljive in po kosilu gremo vsi trije počivat, preden se podamo na ogled trgovin na drugem koncu mesta. Kapitan se ne more odreči nekaterim predmetom v navtični trgovini, jaz ne srečam

nič uporabnega. Obhod zaključimo v bližnji taverni z Mitosom. Bolj primerno bi bilo kuhano vino...

Lavrio je tokrat kot mesto duhov. Domačini se skrivajo pred ledenim vetrom, čarteristi so v akciji drugje, kopenskih turistov ni več.

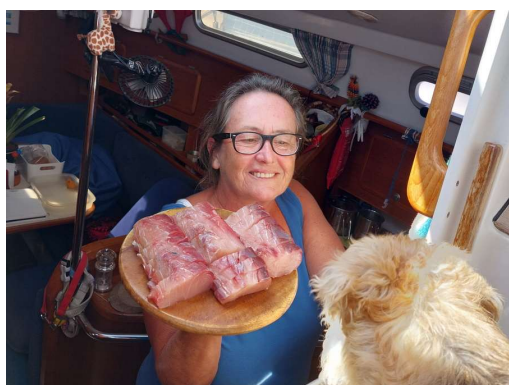
Zvečer meltemi še kar poje med pletenicami. Sedenje v kokpitu ni prav nič romantično. Bolje je pod odejo.

ponudbo v ribarnici sva tokrat preskočila

privlačni kupi zelenjave in sadja

tole je še ostanek ribe iz Lesvosa

Lavrio je prazen kot mesto duhov, turisti in čarteristi so pobegnili

Mediteran 2022

Saronsko morje

23. september 2022, petek

Lavrio, Atika - Aigina, Aigina

Kapitan se navsezgodaj zapodi z Arnom do pekarnice. Pekarnice v Lavriu se odprejo ob 6h (enako kafiči). Dobi sveže pečen kruh in piti za zajtrk. Ko se vrneta izplujemo.

Meltemi nas žene več kot polovico poti do Aigine. Včasih pihne čez 20 vozlov, večinoma so umirjeni 4 bf, kasneje 3, 2 v polkrmo. V zalivu Sounion vedri množica bark. Gneča je tudi v zalivih Aigine in Moni-ja, čeprav je za čarteriste menjalni dan.

Na plovni poti za Atene/Pirej ni veliko ladij. Kasneje naju skoraj povozi Superfast trajekt, ki pluje s hitrostjo 33 vozlov. Pred Aigino se za Laro dvigne iz morja čisto prava podmornica.

Pristanišče Aigine je zasedeno z jadrnicami, gliserji, jahtami. Sidrava vzhodno od valobrana, najbližje obali, kolikor globina še dovoljuje. Pred nama se na sidrih ziblje že 10 jadrnic. Morje okoli nas je čisto in primerno za kopanje. Nedaleč stran je kopališče.

Proti večeru odveslamo na sprehod v simpatično vas. Križarimo po ozkih ulicah in malo zapravljamo. Kupimo vrv za Laro in nekaj garderobe za naju. Pri prodajalcu sadja na obali kupimo odlično grozdje korintikos. Arno je deležen samo adrenalinske zabave z motorji, ki so glavno prevozno sredstvo domačinov.

Pijačo za lahko noč popijeva toplo oblečena v kokpitu Lare. 17° je in piha rahel severnik.

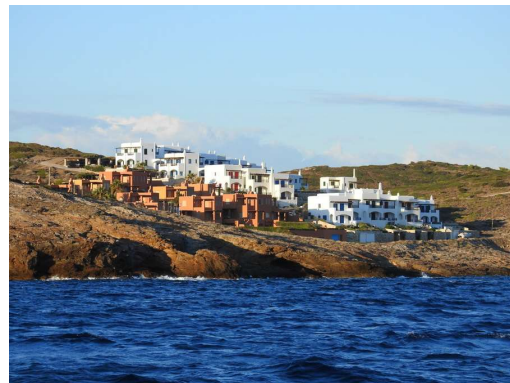
sveže jutro v Lavriu

prazno notranje pristanišče Lavria

olimpijska vas

olimpijska vas

Pozejdonov tempelj na rtu Sounion

za njim se skriva množica bark

Atene in največja kontejnerska ladja, ki še lahko pluje skozi Sueški kanal, velika 400 x 56 m, iz Sueza do sem je rabila 2 dni

podmornica ni imela AISa

ulice Aigine

lokali na obali

obala je polna bark različnih velikosti, prevladujejo večje

obalni prodajalec, zaloge drži na barki

24. september 2022, sobota

Aigina, Aigina - Kalamaki

Ko pokukava na plano, mali optimistki že pridno trenirajo in delajo krogce okoli Lare. Pozajtrkujeva in prav počasi, economy obrati, odplujeva v smeri Korinta.

Med otočki svetega Tomaža (Nisis Ag. Thomas) sidrava v turkizni vodi. Postanek za kopanje. Morje ima prijetnih 25°. Arno je po plavanju deležen deratizacije s šamponom. Kapitan z masko proučuje morsko dno. Jaz uživam v plavanju. Ob 4h ugotovimo, da je čas za premik, če želimo pred nočjo sidrati nekje pred Isthmijo, vstopom v Korintski kanal. Jutri sosedu s pomola v marini Vrsar zadnji dan letujejo v bližini Korinta. Dogovorili smo se za srečanje, zato sva malo pohitela.

Prehod skozi kanal je ob nedeljah in praznikih dražji samo za velike ladje. Kdaj ga bodo zaprli, bo jasno naslednji teden. Tako nam razloži prijazen možakar na telefonskih informacijah, ker je njihova internetna stran še "under construction". Na njej si lahko le izračunaš, koliko bo prehod kanala stal. (<https://corinthcanal.com/?lang=en>)

Sidramo pred vasjo Kalamaki. Edina jadrnica smo.
Tema je že ob 8h, ob 10h že globoko spimo.

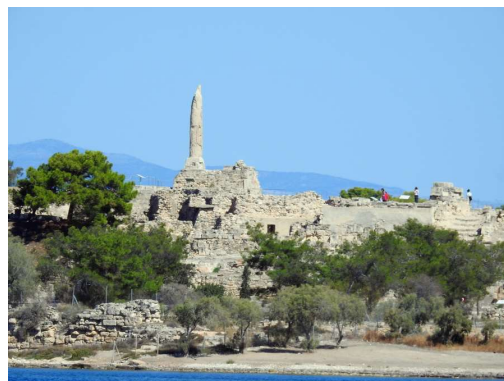
nadebudni optimistek

pogled z larine terase na Aigino

Aigina

Apolonov tempelj na zahodnem rtu Aigine

moderna krila Kvarnerja letijo 35 vozlov

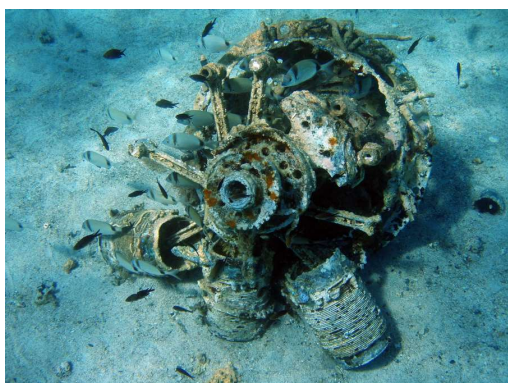
Marinko med otoki svetega Tomaža

morje, ki se mu težko upreš

podvodne skrivnosti: nosilec letalskega motorja in nosilec krila

motor

cilinder

bat se še premika

Korintski prekop

Mediteran 2022

Korintsko morje

25. september 2022, nedelja

Kalamaki - Korint

Že pred 9h sva vezana na pomol pred kontrolnim stolpom Korintskega prekopa v Isthmiji. Posebne gneče ni. Pomol je v nespremenjenem stanju, morda je celo še malo bolj razsut. Danes ni močnega toka niti valov, tako da zaradi višine pomola larina ograjica ni ogrožena.

Bogdan gre z vsem dokumenti, ki jih premoreva, plačat "kanalščino". Na internetu izračunava, da bo 141,73 eur. Blagajnik, ki je istočasno tudi "customer service" z internetne telefonske, izračuna 192 eur. Po temeljiti analizi ugotovita, da je dolžino Lare (9,9 m) vpisal kot dolžino vodne linije (LWL) in dodal 15 %, da je dobil dolžino preko vsega (LOA). In zakaj? Nikjer v slovenskih dokumentih ne piše, da je 9,9 m dolžina preko vsega (LOA), piše samo dolžina in to samo v

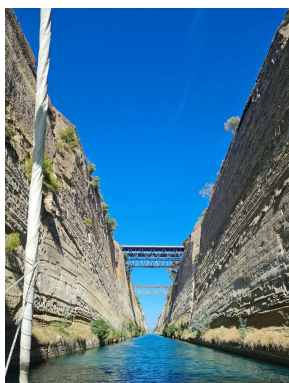
slovenščini! Če piše dolžina, morajo dodati 15 %. V avstrijskih dokumentih npr. piše enako dolžina, ampak je vpisana dolžina vodne linije... Dokaz je kapitan našel v e-Tepai dokumentu, kjer je pisalo total lenght 9,9 m. Sledi plačilo 141, 73 eur. Unicredit kartica ne prime, Visa kartice ni nikjer, končno prime petrina DH kartica. Sledi panika. Kje je Visa.

Visa? Temeljito prekopljeva barko, Vise ni. Sledi analiza uporabe kartice. Zadnji račun je od navtične trgovine z vrvmi na Aigini... Bogdan pokliče lastnika: "ja, a to ste vi, kartica je v mojem žepu..." Skrajšano nadaljevanje: prijazni lastnik trgovine bo kartico poslal frizerju v Levkas, ker je frizer edina oseba s stalnim naslovom v Grčiji, ki jo kapitan pozna in ona njega. Frizer pošlje naslov in kartica že potuje, za vsak slučaj začasno blokirana....

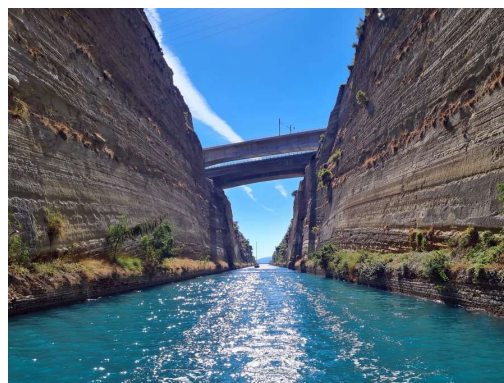
Plovba skozi Korintski prekop je vedno zanimiva, danes je poleg tega še malo visa-adrenalinska. Za nami pluje samo krasna alu jadrnica Kopmans 40. Občudujeva razpokane bregove, ki jih desetletja ni nihče utrjeval, dokler se pri mostu s cevovodi ni sesula podporna stena. Še dobro, da se to ni zgodilo avtocestnemu mostu.

V delu ribiškega pristanišča v Korintu, ki se imenuje marina (za vhodom desno), je velika izbira praznih vezov. Muringi so nabrani v šopek sredi prvega bazena, pontona nista zaupanja vredna, ampak danes ne bo orkanov. Veževa se bočno na T del prvega pontona in kmalu dobiva obisk. Konny in Othmar z barke Alexandra, ki domuje na istem pomolu kot Lara v marini Vrsar, sta blizu Korinta v vasici Nerantza na kopenskih počitnicah. V dar dobiva celo kolekcijo grških klobasic, ki jih obožujeva. Klepetamo v nedogled.

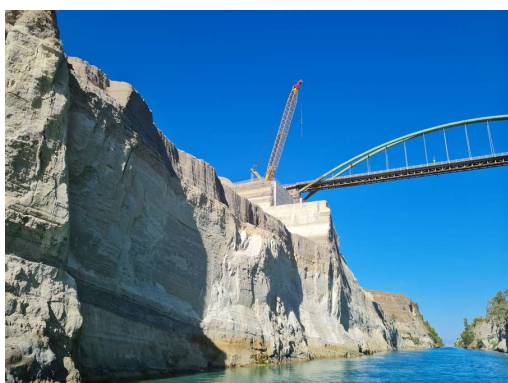
Zvečer se z Arnom sprehodimo po nedeljsko umirjenem, lepem mestu. Pivce za živce je malo dražje kot na podeželju.

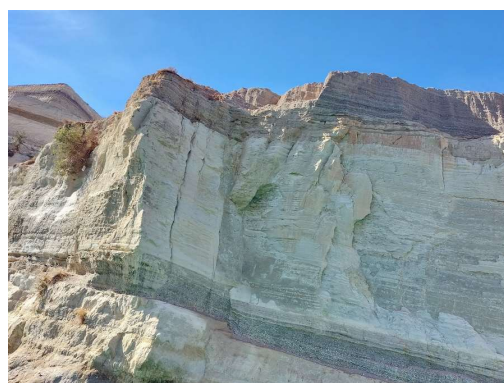
prekop je vedno zanimiv

še čvrste stene

veliko gradbišče pri mostu s cevovodi

razpoke v stenah so vidne na več mestih

utrjujejo bregove

sčasoma jih bodo morali povsod...

izhod - v Isthmiji je potopni most že obnovljen

obisk

26. september 2022, ponedelj

Korint - Ag. Izidoros

Študirava vreme in prideva do zaključka, da prenočevanje med otočki Alkyonides ali v zalivu Alyki odpade. Naslednje dni bo slabo vreme. Pihal bo močan zahodnik-severo-zahodnik. Obe sidrišči za tako napoved nista najbolj primerni in še podaljšala bi si plovbo proti zahodu. Torej gremo v preskušeni zaliv Sv. Izidor, 30 milj SZ od Korinta.

Poiščeva trgovino in pekarno. Izgleda, kot da v Korintu ni delovni dan. Ulice in trgovine so polne, enako lokali. Komaj najdeva prosto mizo v prijetnem kafiču. Spijeva frape, pospraviva v Laro nakupljeno in izplujemo.

Vetra danes ni. Celo pot nas poganja motor. Ne dogaja se nič zanimivega. Panuli, ki jih vlečeva za Laro, rib ne zanimajo. Občasno jih pride pogledat kakšen galeb.

Zunanja stran pomola v Sv. Izidorju je prazna. Veževa se na severni del. Kmalu začne pihati zahodnik. Valovi v zaliv prihajajo z juga. Rahlo nas ziblje, vendar ribiči pravijo, da bo OK.

Ribič, ki ima največjo barko v tukajšnjem pristanišču, pride v mraku na pasji sprehod s svojim Bobisom. Bobis in Arno se sporazumeta takoj, malo kasneje tudi kapitana. Ribič pove, da so v zalivu severni vetrovi neškodljivi, zahodni pridejo iz juga. Predlaga, da se preseliva v notranjost pristanišča na prazen vez njegovega prijatelja.

Ne oklevava. Po večerji se preseliva. V notranjem delu se valovanja ne čuti. Sedaj lahko piha od kjerkoli hoče...

korintski Pegasus

glavna nakupovalna ulica, trg Korinta

povsod kafiči in lepe trgovine z oblačili

Korint z utrjeno goro

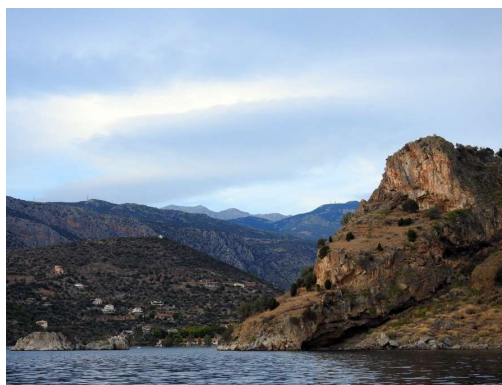
zanimiva jadrička

samostan na rtu Melagavi

rt Melagavi

pogled na Parnas (čisto zgoraj) in zaliv Sv. Izidorja

27. september 2022, torek

Ag. Izidoros

Zjutraj občasno dežuje. Sredi dneva se delno razvedri.

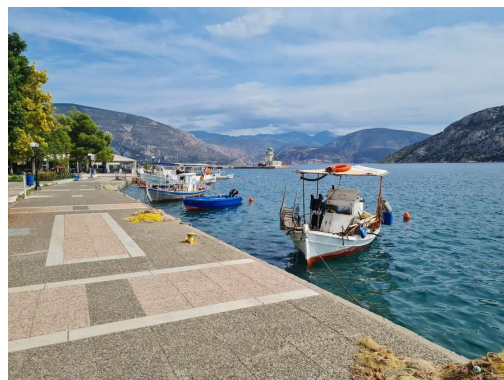
V Sv. Izidorju so taverne zaprte, živih je le nekaj penzionistov na jesenskih počitnicah v vojaških apartmajih in športniki - grški tekači vseh vrst in starosti ter aktivni sprehajalci. Število športnikov, ki so dirjali mimo pristanišča, je za Grčijo prav presenetljivo.

Sprehodimo se čez hrib v sosednji zaliv v Antikyro. Antykira je večja vas, ima srednjo, osnovno šolo, trgovine vseh vrst, hotele, taverne in pristanišče. Živi tudi pozimi. Poleg domačinov srečamo celo nekaj mlajših turistov, odprte trgovine in taverne.

Proti večeru se gre Bogdan z Arnom še malo "razgibat". Uboga pasja duša mu je morala slediti v rahlem drncu čez dva hriba...medtem se je naredila večerja...

Lara med ribiči v Izidorju

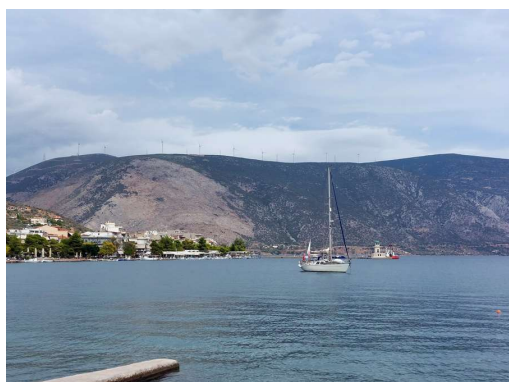
lepo urejena obala Antikyre

pomol v Antikyri

grška popotresna arhitektura

medtem se je v zalivu Antikyre sidrala angleška jadrnica

Izidor iz V griča

Izidor iz SZ griča

28. september 2022, sreda

Ag. Izidoros - Galaxidi

Zgodaj izplujeva, ker želiva prehiteti napovedani SZ veter. Genova nas poganja zgolj do prvega rta. Ploha se je izlila za našo krmo in z njo tudi veter. Od rta Pagkalos do Galaxidija motoriramo v valove severo-zahodnika. Dočakamo ga tik pod mestom. Pihne na vso moč. K sreči je obala s privezi na zaveterni strani. Prostora je dovolj. Med potjo sva srečala 4 katamarane in 2 jadrnici usmerjene proti Korintu.

Lara je v Galaxidiju tretjič, vendar se kapitan še ni sprehodil skozi mesto. Najprej se odžejamo v taverni čez cesto. Ko vročina malo popusti gremo raziskovat ulice. Najbolj atraktivni del mesta na polotoku, kjer so sami RB&Bji, je prazen, mrtev. Poletna turistična sezona je končana. Življenje je ob glavni ulici pod gričem/polotokom in na drugi strani severnega zaliva, kjer žive domačini. Pravijo, da se turisti vrnejo pozimi, ko se na Parnasu začne smučarska sezona.

Zvečer je v tavernah na obali živahno. Gosti so večinoma Grki. Jadranci na sosednjih jadrnicah so večinoma starejši... Ob 11h nastopi jesensko mrtvilo.

dvojna mavrica

Parnas in ploha za našo krmo

rt Pagkalos

kapitanova hiša v Galaxidiju

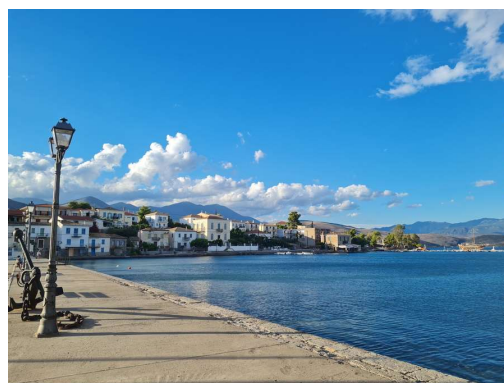
morska deklica

glavni trg na hribu pred cerkvijo

lepa obnovljena hiša

severni zaliv Galaxidija

malce poseben admiral

latinsko jadro v Grčiji

29. september 2022, četrtek

Galaxidi - Trizonia

Ponoviva včerajšnji vzorec premika na zahod. Danes se ne izide tako gladko. Prvemu dežju uideva, druga fronta nama za rtom Andromaki prinese valove, močan veter v kljun, refule in nekaj kapljic dežja. Počasi napredujeva z malo genove in veliko motorja proti rtu Psaromyta. Na tem delu Korintskega morja je severo-zahodnik vedno najmočnejši. Dvigneva še glavno jadro, hitrosti ne povečava. Pred Trizonijo se veter začne popoldansko krepiti. Pospraviva jadri in odmotorirava naravnost v "marino".

V marini je še veliko praznega prostora. Stalnih gostov ni veliko. Veževa se bočno na prvi notranji pomol. Potopljene barke so preteklost. Pomoli in okolica so čisti, namesto kupov smeti so pri vsakem pomolu smetnjaki. Voda je na začetku vsakega pomola, naprej se moraš znajti sam. Enako elektrika. Kasneje srečava dečka, ki pobira priveznino. Za Laro je 6,30 eur na dan. Z veseljem mu plačava. Pove, da je na voljo še veliko zimskih in letošnjih vezov. Na internetu imajo cenik. Na mesečni vez je popust 15%, na trimesečni 30% in na letni 40%. V vsakem bazenu so na dnu na sredini verige. Sidrno vrv si moraš narediti sam.

Morje v marini je čisto in toplo. Kopava se pred in po raziskovanju otoka. Obšla sva severni del. Na najvišjem vrhu naj bi stala trdnjava, palaiocastro. Nisva je našla, čeprav so poti označene. Srečava dve želvi. Vračava se skozi vas mimo lepo urejenih počitniških hiš z bazeni...Premorejo tudi tenis igrišče. Na poti do pokopališča je znak za enosmerno cesto...

Zvečer greva večerjat v taverno Ostrio v vasici. Dobro in obilno jeva (aterine, kalamare s prilogami) ter popijeva kilo domačega vina. Strošek je vključno s plačilom marine manjši od cene ene nočitve v hrvaški marini...

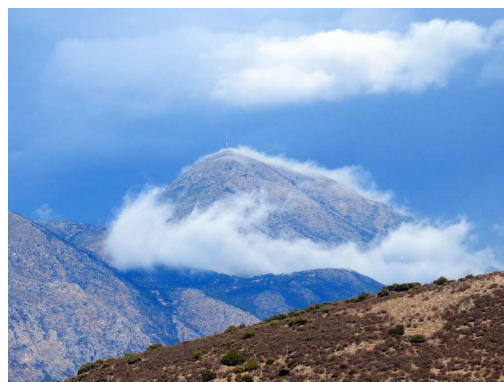
jutranji Galaxidi

jutranji Galaxidi

dež nad dolino oljk

po nevihti med rtoma Korintskega morja

čudna žival, ni se varno preveč približati

zelo stare oljke

pogled proti Peloponeškemu mostu

pogled na JV

večerna zabava vaških mačk

Mediteran 2022

Korintsko, Patraško morje

30. september 2022, petek

Trizonia - Navpaktos - Kryoneri

Veter si je vzel dan počitnic. Počasi odropotava v Navpaktos ali Lepant ali Inebahti po turško.

Na sidrišču pred mestom srečava mlajši turški par, ki z novo jadrnico Hanse 548, prevzeto v Luciji, pluje domov v Turčijo. Salty je njun novi dom. Sodelovati bi morala na letošnjem črnomoškem reliju, vendar sta jadrnico dobila z zamudo. Malo poklepetamo in se poslovimo. Namenjena sta v Trizonijo in kasneje skozi Korintski prekop, ki ga po zadnjih informacijah nameravajo ponovno zapreti 12. oktobra.

Z Laro zaplujemo v mali mandrač Navpaktosa. Sidrava in se s krmo priveževa na čuden betonski pomol s stopnicami do ceste, prav nasproti vhoda v mandrač. Morje je najbolj plitvo tik pred vstopom v mandrač, nameriva 2,5 m. V mandraču so globine med 3 in 4 m, razen ob zahodni obali, kjer je plitvo. Sprehodimo se po mestu, spijeva dober frape pod veliko platano na trgu ob mandraču in ponovno izplujemo.

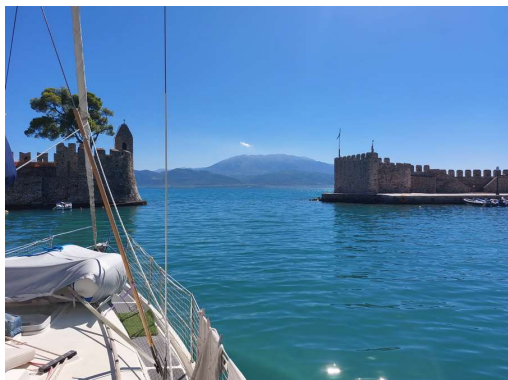
Še preden Bogdan osveži znanje o proceduri plovbe pod Peloponeškim mostom, nas pokliče kontrolor morskoga prometa in nas v odlični angleščini izpraša kako visok jambor ima Lara, od kod prihajamo in kam plujemo. Dobimo navodila med katerimi dvema stebri moramo pluti pod mostom in da se moramo miljo pred mostom ponovno javiti. Spet zamočiva. Prijazen kontrolor nas ponovno prehit. Zelo aktiven je, bolj kot prejšnja leta, in neverjetno profesionalen. Prav vsako barko pokliče, tudi tiste brez AISa.

Zvečer se veževa v plitvem pristanišču pozabljene vasice Kryoneri. Do njega pelje poglobljen kanal. Pomol je rezerviran za ribiče. Veževa se bočno na del obale za francoskim katamaranom, ki nas je za mostom prehitel. Globine ob obali in prostora je dovolj. Posebne zaščite pristanišče nima. Bonaca je in naj bi bila tudi ponoči.

Bogdan si na pasjem sprehodu ogleda zaspano vaško sceno. V vasi je nekaj tavern, počitniških hiš, hotel, lepa plaža in kemp pod mogočno goro. Včasih je v vas vozila ozkotirna železnica. Taverne in ribiči delujejo.

Zvečer se kopanje v čisti vodi пристаниšča prav prilježe.

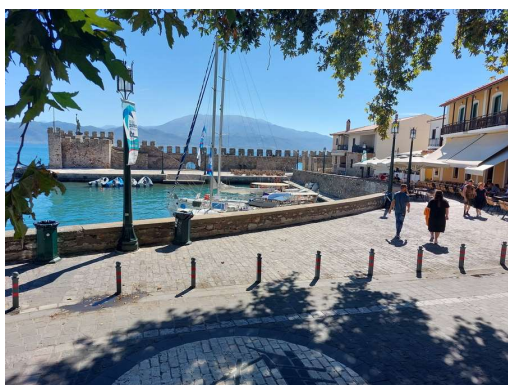
Kasneje za Laro pristane ogromen čilenski katamaran. Prebivalcev trda tema ne moti. Še dolgo uživata ob srkanju sundowner-jev v ležalnikih na sprednji palubi potujoče hiše.

za obzidjem пристаниšča Navpaktos

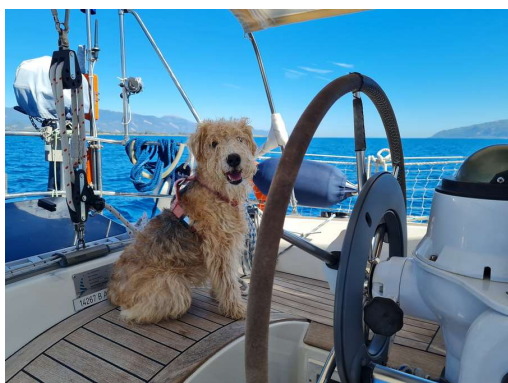
Lara ni prvič v Navpaktosu

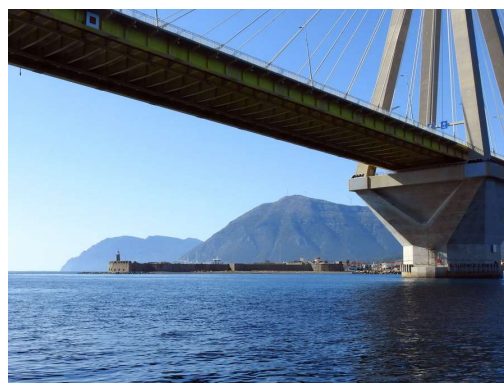
parking je možen tudi pod SZ stopnicami

turistov ni več

najin šef je vedno bolj podoben volnatemu mamutu

Peloponeški most

trdnjava na kopenski strani

proti Patrasu

Kryoneri, levo leži močvirje Mesolongija

na obali

pogled s pomola na obalo

tuš kabina z Dehatlona ali kopalnica na katamaranu